

# SZATAN I JEGO SPRZYMIERZĘCY



**STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA:** Ap 12,18-13,18; 17,8; Dn 7,24; 2 Tes 2,2-12; Ap 12,14-16; 1 Krl 18,38.

**TEKST PAMIĘCIOWY:** „I zawarł smok gniewem na niewiastę, i odszedł, aby podjąć walkę z resztą jej potomstwa, które strzeże przykazań Bożych i trwa przy świadectwie o Jezusie” (Ap 12,17).

12. rozdział *Apokalipsy Jana* opisuje ataki szatana na wierny lud Boży, w tym prześladowanie przez pogański Rzym, a następnie papieski Rzym w okresie 1260 dni/lat (538-1798). (Zob. Ap 12,6.13-14; por. część wtorkową w lekcji siódmej). 13. rozdział *Apokalipsy Jana* opisuje bardziej szczegółowo w dziejach chrześcijaństwa szatańskie ataki z pomocą dwóch sprzymierzeńców przedstawionych jako bestie. Pod kierunkiem szatana smok i dwie bestie zjednoczą się w czasach końca, by sprzeciwić się odkupieńczym działaniom Boga i pozyskać lojalność mieszkańców ziemi.

Tu konieczne jest słowo ostrzeżenia. Znacznie łatwiej interpretować pro-roctwa już wypełnione. Jednak gdy podchodzimy do prorocत्व, które dopiero mają się wypełnić, musimy zachować ostrożność. Bóg ukazuje nam, co się stanie w czasach końca, abyśmy nie byli tym zaskoczeni, ale nie podaje nam szczegółów, nawet jeśli chcielibyśmy je znać.

Musimy zawsze pamiętać o tym, że choć pro-roctwa te mówią nam, co się stanie przy końcu świata, to jednak nie mówią, *kiedy* i *jak* rozwiną się wydarzenia czasów końca. Musimy więc być ostrożni i nie wybiegać ponad to, co mówi pro-roctwo. Nie zapominajmy też o tym, że pro-roctwa *Apokalipsy Jana* mają praktyczny cel — nauczyć nas, jak żyć dzisiaj i jak przygotować się na przyszłość.

**Przeczytaj Ap 13,1-4.8; 17,8. Jakie są cechy tej bestii i fazy jej istnienia?**

Jan widzi, jak z morza wychodzi straszna bestia. Podczas gdy bestie zazwyczaj oznaczają potęgi polityczne, to opis tej bestii wychodzącej z morza wskazuje, że jest to potęga polityczna o dominujących cechach religijnych. Morze symbolizuje gęsto zaludnione tereny Europy, z których wyłoniła się owa bestia po upadku Cesarstwa Rzymskiego (zob. Ap 17,15). Jan opisuje bestię wyłaniającą się z wody. Bestia ma siedem głów i dziesięć rogów — tak samo jak smok w Ap 12,3-4, co wskazuje na ścisły związek z pogańskim Rzymem. Na głowach bestii widnieją bluźniercze imiona, a na jej rogach znajdują się królewskie korony. Głowy bestii to symbol królestw, którymi szatan posługiwał się na przestrzeni dziejów w celu prześladowania ludu Bożego (zob. Ap 17,9-11). Bluźniercze imiona wskazują na boskie tytuły, jakie bestia sobie przypisuje. Dziesięć rogów nawiązuje do Dn 7,24, symbolizując narody powstałe po rozpadzie zachodniej części Cesarstwa Rzymskiego. Cechy bestii z morza błędnie wskazują na papieństwo wyrosłe na gruzach cesarskiego Rzymu.

Bestia z morza jest podobna do pantery. Ma łapy niedźwiedzia i lwią paszczę. Zatem bestia ta łączy cechy czterech bestii (symbolizujących światowe imperia) z Dn 7,2-7: Babilonii, Medii-Persji, Grecji i Rzymu. Jednak Jan wymienia je w odwrotnym porządku, co z perspektywy pierwszego wieku naszej ery oznacza, że bestia z morza jest powiązana z czwartą bestią z 7. rozdziału *Księgi Daniela*, czyli Cesarstwem Rzymskim.

Smok (pogańskie Cesarstwo Rzymskie będące narzędziem szatana) przekazał bestii swoją siłę, swój tron i swoją wielką moc. Jak Bóg Ojciec przekazał swój tron i swoją władzę Chrystusowi (zob. Ap 2,27), tak i szatan uczynił bestię swoim współregentem i przedstawicielem na ziemi.

W Ap 13,5-7 czytamy, że okres prześladowczych działań bestii w historii chrześcijaństwa to 42 *miesiące*. Jak zauważyliśmy, prześladowanie kobiety symbolizującej Kościół Boży trwało *czas, czasy i pół czasu*, czyli *trzy i pół czasu*, to znaczy *trzy i pół proroczego roku* (zob. Ap 12,13-14; por. Dn 7,25). 42 *prorocze miesiące* to 42 pomnożone przez 30 symbolicznych *dni*, co daje 1260 dni/lat (zob. Ap 12,6). Tak więc *czas, czasy i pół czasu*, 42 *miesiące* i 1260 *dni* odnoszą się do tego samego okresu 1260 lat. Ten okres kończy się, gdy Jan widzi „jedną z jej głów *jakby śmiertelnie zranioną*” (Ap 13,3 BT). Następujące potem wyleczenie tej *śmiertelnej rany* wskazuje na czas po 1798 roku, gdy bestia ożyje i odzyska swoją władzę. To wygojenie śmiertelnej rany wzbudzi podziw mieszkańców ziemi, tak iż oddadzą oni cześć zarówno smokowi, jak i bestii.

Ap 13,5 podaje okres prześladowań, o którym mówiliśmy we wczorajszej części lekcji. 42 miesiące działania bestii to jest ten sam okres, co 1260 dni/lat prześladowań kobiety/Kościoła w Ap 12,6.14. (W prorocztwie dzień symbolizuje rzeczywisty rok — zob. Lb 14,34; Ez 4,6; por. część wtorkową w lekcji siódmej). Rok 538 naszej ery oznacza początek tego proroczego okresu, w którym Kościół rzymski z papieżem na czele stał się kościelno-państwową potęgą dominującą w świecie zachodnim w średniowieczu. Wydarzenia związane z rewolucją francuską doprowadziły do zadania śmiertelnej rany bestii w 1798 roku, kładąc na pewien czas kres opartemu na ucisku panowaniu religii mającej poparcie państwa.

**Por. Ap 13,5-8 z Dn 7,24-25 i 2 Tes 2,2-12. W jaki sposób działania bestii z morza są odzwierciedleniem opisu małego rogu i człowieka niegodziwości?**

---

---

Działania bestii z morza podczas proroczego okresu 1260 dni/lat zostały przedstawione jako bluźnierstwa. W *Nowym Testamencie* bluźnierstwo może oznaczać pretensje do równości z Bogiem (zob. J 10,33; Mt 26,63-65) oraz działania roszczące sobie prawo do Jego władzy (zob. Mk 2,7). Bluźnierstwa bestii z morza są skierowane „przeciwko Bogu, (...) przeciwko imieniu jego i przybytkowi jego, przeciwko tym, którzy mieszkają w niebie” (Ap 13,6). Mieszkaniem Boga jest niebiańska świątynia, w której Chrystus pełni służbę dla naszego zbawienia. Bestia z morza chce zniweczyć pośrednictwo Chrystusa, usiłując je przenieść na ludzkie kapłaństwo rzekomo usługujące zbawieniem i przebaczeniem grzechów. Przypisywanie sobie tej władzy należącej wyłącznie do Boga jest istotą bluźnierstwa.

13. rozdział *Apokalipsy Jana* zapowiada okres wielkiego odstępstwa w chrześcijaństwie, a zapowiedź ta została wypełniona przez przypisanie w rzymskim katolicyzmie papieżowi jako zwierzchnikowi pozycji i autorytetu należących wyłącznie do Boga. Ci, którzy odmawiali podporządkowania się rzymskiemu Kościołowi, narażali się na prześladowanie i męczeństwo. Choć obecnie powyższe twierdzenie wydaje się zbyt surowe, a nawet fanatyczne, to jednak teraźniejszość nie może wymazać historii bez względu na to, jak bardzo niektórzy chcieliby tego.

**Jak możemy pozostać wierni prorocztwu ukazującemu historię Kościoła, a jednocześnie zachować uprzejmość i takt w przedstawianiu tej prawdy innym ludziom?**

Pierwsza połowa 13. rozdziału *Apokalipsy Jana* opisuje potęgę rzymskiego katolicyzmu aktywną szczególnie w proroczym okresie 1260 dni/lat. Wraz z wydarzeniami zapoczątkowanymi przez rewolucję francuską ten system religijno-polityczny otrzymał śmiertelną ranę. Jednak ta pozornie śmiertelna rana stopniowo zostanie wyleczona, a ów system powróci do życia. Druga połowa rozdziału opisuje, jak dojdzie do wygojenia się śmiertelnej rany bestii.

### **Przeczytaj Ap 13,11. Jakie są cechy drugiej bestii? Jakie jest w świetle Ap 12,14-16 znaczenie faktu, że bestia ta wyłania się z ziemi?**

Jan widzi wyłonienie się kolejnej bestii. W przeciwieństwie do pierwszej bestii druga bestia wychodzi z ziemi. Jest to światowa potęga dorównująca wpływom pierwszej bestii. Jednak w przeciwieństwie do pierwszej bestii, która miała przerażający wygląd, bestia z ziemi wygląda na nieszkodliwą, przynajmniej na początku. Ma ona „dwa rogi podobne do baranich” (Ap 13,11). Baranek jest symbolem Chrystusa. Tak więc ta potęga czasów ostatecznych jawi się jako podobna do Niego.

Owa potęga powstaje na terytorium, które chroni kobietę (symbol prawdziwego Bożego Kościoła) przed prześladowczą powodzią spowodowaną przez smoka pod koniec proroczego okresu 1260 dni/lat (zob. Ap 12,14-16). Ta bestia z ziemi jest oczywiście nowym graczem na scenie powstałym jako światowa potęga po tym, jak bestia z morza otrzymała śmiertelną ranę podczas wydarzeń związanych z rewolucją francuską, co oznacza, że bestia z ziemi dochodzi do swojej potęgi w czasach końca.

„Jaki naród Nowego Świata w roku 1798 stawał się coraz silniejszą i większą potęgą, a także zwrócił na siebie powszechną uwagę świata? Znaleźnienie odpowiednika tego symbolu nie przedstawia żadnych trudności. Jedno tylko państwo odpowiada prorocztwu, mianowicie Stany Zjednoczone Ameryki Północnej”<sup>1</sup>.

Ap 13,11 wskazuje jednak, że Stany Zjednoczone (w przeważającej mierze kraj protestancki) będą ostatecznie przemawiać jak smok — jak sam diabeł, wywierając ogólnosiątkowy wpływ podobny jak niegdyś Cesarstwo Rzymskie. Ta potęga w czasach ostatecznych stanie się narzędziem służącym nakłonieniu mieszkańców świata, by oddali cześć pierwszej bestii, która otrzymała śmiertelną ranę. Mówiąc innymi słowy, Stany Zjednoczone, które niegdyś dawały ochronę i bezpieczną przystań Kościołowi Bożemu, w pewnym czasie zaczną odgrywać rolę prześladowczej potęgi w scenariuszu wydarzeń czasów końca.

**Gdy Stany Zjednoczone po raz pierwszy zidentyfikowano jako drugą bestię z 13. rozdziału *Apokalipsy Jana*, nie miały one takiej mocy i takiego znaczenia, jakie posiadają obecnie. Jak ten fakt potwierdza identyfikację Stanów Zjednoczonych jako potęgi przedstawionej w tym prorocztwie?**

<sup>1</sup> Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2018, wyd. XIX, s. 317.

**Przeczytaj Ap 13,12-13. Jak 1 Krl 18,38 i Dz 2,3 pomagają nam zrozumieć naturę zwodniczych działań bestii podobnej do baranka, w tym najważniejszego z tych działań — *spuszczania ognia z nieba*?**

Czyniąc cuda, bestia podobna do baranka przekona wielu, że jej przesłanie jest prawdą, choć nie jest zupełnie zgodne z *Pismem Świętym*. „Dzięki spirytyzmowi dziać się będą cuda, między innymi uzdrawianie chorych”<sup>1</sup>. Cuda te pomogą bestii podobnej do baranka przekonać mieszkańców ziemi, by wyko-nali obraz bestii z morza, która otrzymała śmiertelną ranę.

Wygojenie śmiertelnej rany bestii z morza oznacza powrót papieżstwa jako potęgi religijno-politycznej. Ponadto bestia podobna do baranka zacznie przemawiać jak smok i wykonywać władzę bestii z morza, stając się tak samo nietolerancyjna. „Takie postępowanie będzie sprzeczne z zasadami tego rządu, z ideą wolności, z postanowieniami deklaracji niepodległości i konstytucji. (...) ale niekonsekwencja takiego postępowania ukazana jest właśnie w tym symbolu. To właśnie zwierzę z rogami podobnymi do baranich — pozornie niewinne, łagodne i nieszkodliwe — mówi jak smok. »Namawiając mieszkańców ziemi, aby postawili posąg zwierzęciu« (Ap 13,14). Przedstawiona jest tutaj wyraźna forma rządu, którego władza ustawodawcza spoczywa w rękach obywateli. Nawiasem mówiąc, jest to jeszcze jeden sugestywny dowód, że państwem, o którym mówi prorocтво, są Stany Zjednoczone.

Ale co to jest posąg (obraz) zwierzęcia? W jaki sposób zostanie uczyniony? Posąg ten uczyniony jest przez dwurożne zwierzę i jest obrazem pierwszego zwierzęcia. Aby dowiedzieć się, jak wygląda ten posąg i w jaki sposób zostanie uczyniony, musimy znać cechy charakterystyczne samego zwierzęcia, to jest papieżstwa.

Gdy wczesny Kościół został skażony przez odejście od prostoty ewangelii oraz przyjęcie pogańskich obrzędów i zwyczajów, wtedy stracił Ducha Świętego i moc Bożą. Aby móc władać sumieniami ludzi, zmuszony był szukać poparcia władz świeckich. Wynikiem tego było papieżstwo — Kościół, który uczynił z monarchów świeckich swych poddanych i wykorzystywał ich władzę do realizacji własnych celów, a szczególnie do tępienia herezji.

(...). Gdy dominujące Kościoły Ameryki zjednoczą się na podstawie zgo-dy co do wspólnych zasad wiary i tak wpłyną na państwo, że zaakceptuje ich zarządzenia i będzie egzekwować ich przestrzeganie, Ameryka uczyni obraz panowania papieżstwa, zaś nieuniknionym tego skutkiem będą świeckie kary dla wszystkich wierzących inaczej.

(...). Posąg zwierzęcia (obraz) symbolizuje formę odstępczego protestantyzmu, która rozwinie się wówczas, gdy protestanckie Kościoły szukać będą poparcia państwa w celu wymuszenia uznania swoich dogmatów”<sup>2</sup>.

<sup>1</sup> Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2018, wyd. XIX, s. 423.

<sup>2</sup> Tamże, s. 318-321.

13. rozdział *Apokalipsy Jana* wskazuje, że bestia podobna do baranka odegra główną rolę podczas ostatecznego kryzysu. Ta światowa potęga ustanowi globalny system mający kontrolować religijne wierzenia ludzi. Ten system będzie odzwierciedleniem średniowiecznego chrześcijaństwa znajdującego się pod władzą papieżstwa.

### **Przeczytaj Ap 13,16-17; Pwt 6,4-8. Jak przyjęcie znamienia na prawą rękę i czoło wiąże się z przykazaniami Bożymi?**

Na ludzi z wszystkich warstw społecznych będzie wywierany nacisk, by przyjęli znamię bestii na prawą rękę lub czoło. Jak pieczęć na czole identyfikuje tych, których Bóg uważa za należących do Niego (zob. Ap 7,3-4; 14,1), tak i znamię bestii identyfikuje tych, którzy oddają jej cześć.

Znamię bestii nie jest żadnym widzialnym znakiem. Jego umieszczenie na prawej ręce i czole jest sfałszowaniem instrukcji danej przez Mojżesza Izraelitom, by przywiązali prawo Boże jako znak do swojej ręki i na swoim czole (zob. Pwt 6,8). Znamię na rękę dotyczy postępowania, a znamię na czoło dotyczy umysłu i intelektualnego przyzwolenia. Niektórzy wybiorą przyjęcie znamienia bestii, by uniknąć groźby śmierci, ale inni będą w pełni umysłowo i duchowo zaangażowani w ten odstępczy system kultowy.

Głównymi spornymi kwestiami podczas ostatecznego kryzysu będą oddawanie czci i posłuszeństwo Bogu poprzez przestrzeganie Jego przykazań (zob. Ap 14,12). Szczególnie przykazanie sobotnie stanie się próbą wierności i posłuszeństwa Bogu. Jak sobota jest szczególnym znakiem posłuszeństwa ludu wiernego Bogu (zob. Ez 20,12.20), tak i znamię bestii jest znakiem lojalności wobec bestii.

Przyjęcie znamienia bestii oznacza przyjęcie ludzkiego przykazania w miejsce przykazania Bożego. Największym dowodem tego faktu jest wyłącznie ludzkie ustanowienie niedzieli jako rzekomego świętego dnia (zob. Dn 7,25) — dnia nabożeństwa mającego zastąpić siódmy dzień tygodnia, sobotę, ustanowioną przez Stwórcę i potwierdzoną w *Piśmie Świętym*. Próba zamiany znaku Bożego autorytetu na inny dzień tygodnia jest roszczeniem sobie niesłusznych pretensji do roli i władzy samego Boga. „Piętnem bestii bowiem jest papieska niedziela (...). Jednak z chwilą, gdy dekret nakazujący świętować fałszywy sabbat zostanie wydany i gdy głośny okrzyk trzeciego anioła ostrzeże ludzi przed oddawaniem czci bestii i jej obrazowi, (...) wtedy ci, którzy wciąż będą trwać w przestępstwie, otrzymają piętno bestii”<sup>1</sup>.

W Ap 13,18 czytamy: „Tu potrzebna jest mądrość. Kto ma rozum, niech obliczy liczbę zwierzęcia; jest to bowiem liczba człowieka. A liczba jego jest sześćset sześćdziesiąt sześć”. Kim jest ów człowiek? Paweł napisał o nim jako o *człowieku niegodziwości* (zob. 2 Tes 2,3). Jego opis wyraźnie wskazuje na papieżstwo symbolizowane przez bestię z morza, której bluźniercze imiona wypisane na jej głowach to boskie tytuły, które owa bestia sobie przypisuje, usiłując zająć miejsce Syna Bożego na ziemi.

<sup>1</sup> Ellen G. White, *Ewangelizacja*, Warszawa 2000, wyd. II, s. 158-159.

## DO DALSZEGO STUDIUM

*Apokalipsa Jana* wskazuje na to, że sobota będzie znakiem posłuszeństwa Bogu w ostatnim okresie historii tego świata. Jednak musimy pamiętać, że obecnie fakt, iż ktoś świętuje niedzielę, nie oznacza sam w sobie, że osoba ta przyjęła znamię bestii. Świętowanie niedzieli stanie się *znamieniem bestii* dopiero wtedy, gdy wbrew obnażeniu zwiedzenia i otrzymaniu jasnego zrozumienia zagadnień związanych z wyborem dnia świętego ludzie dokonają wyboru za Bogiem albo przeciwko Niemu. Ten czas wciąż jeszcze należy do przyszłości.

„Nikt jeszcze nie otrzymał piętna bestii. Czas próby jeszcze nie nadszedł. W każdym Kościele znajdują się prawdziwi chrześcijanie, nie wyłączając Kościoła rzymskokatolickiego. Nikt nie zostanie potępiony dopóty, dopóki nie otrzyma światła i nie pozna obowiązku wobec czwartego przykazania. Jednak z chwilą, gdy dekret nakazujący świętować fałszywy sabbat zostanie wydany i gdy głośny okrzyk trzeciego anioła ostrzeże ludzi przed oddawaniem czci bestii i jej obrazowi, wówczas wyraźnie zostanie wytyczona linia podziału pomiędzy fałszem a prawdą i wtedy ci, którzy wciąż będą trwać w przestępstwie, otrzymają piętno bestii”<sup>1</sup>.

Pamiętajmy, że świętowanie niedzieli nie czyni obecnie nikogo zgubionym, tak jak świętowanie soboty nie czyni nikogo zbawionym. Jednak nadchodzi czas, gdy *znamię bestii* stanie się głównym zagadnieniem kontrowersji, a wybór dnia świętego będzie próbą wierności. *Apokalipsa Jana* wzywa lud Boży do badania serc, wnikliwego studiowania biblijnych proroctw i gorliwego głoszenia ewangelii ludziom, którzy jeszcze nie powierzyli siebie Chrystusowi.

## PYTANIA DO DISKUSJI

1. Gdy przyglądasz się obecnej sytuacji, jakie trendy dostrzeżasz w świecie religijnym i politycznym prowadzące ku wypełnieniu proroctwa z 13. rozdziału *Apokalipsy Jana*?

2. Gdy czekamy na koniec świata, jaka powinna być nasza postawa wobec chrześcijan z innych Kościołów? Przemyśl następującą radę: „Nasi duchowni powinni starać się zbliżyć do duchownych z innych Kościołów. Módlcie się za tych ludzi i wraz z nimi, bo Chrystus wstawia się za nimi. Spoczywa na nich ogromna odpowiedzialność. Jako posłańcy Chrystusa powinniśmy okazywać nasze głębokie i gorliwe zainteresowanie tymi pasterzami trzody”<sup>2</sup>. Jak możemy uniknąć w naszej postawie wobec chrześcijan z innych Kościołów przejawiania wyższości czy niechrześcijańskiego ducha? Jak mamy okazywać szacunek im i ich wierze, a jednocześnie nie iść na żadne kompromisy w kwestii naszych zasad wiary?

<sup>1</sup> Ellen G. White, *Ewangelizacja*, Warszawa 2000, wyd. II, s. 158-159.

<sup>2</sup> Taż, *Testimonies for the Church*, Mountain View–Omaha 1948, t. VI, s. 78.